

عنوان مقاله:

امامت از دیدگاه متهمان به غلو کوفه و امتداد آن تا پایان عصر حضور

محل انتشار:

دوفصلنامه امامت پژوهی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 81

نویسنده:

محمدتقی یارمحمدیان - دانش پژوه سطح چهار امام شناسی، حوزه علمیه قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

امامت شیعی به سبک های متفاوتی تبیین شده است که گاه دستمایه نظریه های نادرستی در سه ساحت تاریخ تفکر امامیه، اندیشه امامت و رجال شناسی می شود. شناخت نظریه امامت از دیدگاه متهمان به غلو، راه صائب اندیشی در این سه ساحت را هموارتر می نماید. با واکاوی و چیدمان قطعات باورهای امامتی این بخش از اصحاب، روشن می شود که آنان تحت آموزش های ائمه اطهار اندیشه منسجمی از امامت را در سطحی بالاتر ارائه نموده اند و همین نگاه از زمینه های اتهام آنان به غلو شده است. در این اندیشه، قلمرو امامت شامل همه هستی و همه موجودات است و جایگاه امامت، زمامداری دین، هدایت و مدیریت جامعه انسانی، انتظام جهان تکوین و مهتری در قیامت به اذن و اعطای خداوند می باشد. این گروه، ویژگی های اصلی امام را انتصاب خداوند، علم ویژه، عصمت و افضلیت می دانند و افزون بر این صفات، به فضائلی چون خلقت نوری در عوالم پیشین، ارواح ویژه، خلقت مادی برتر، ولایت تکوینی و تشریح احکام برای امام معتقدند. آنان در مبحث تولیت و انتقال امامت، به تبیین سه مولفه اساسی انتقال امامت در فرایندی ویژه، معرفی راه های تشخیص امام و تعیین مصادیق امامان دوازده گانه پرداخته اند. در این اندیشه، وظایفی برای پیروان در قبال امام تعریف شده است و امام نیز مسئولیت هایی در قبال پیروان خود دارد. هم چنین پذیرش ولایت امام، آثار گوناگونی برای پیروان در این جهان و آخرت دارد. آنان معتقدند، امامت در این جهان با استقرار حکومت حضرت مهدی و پدیده رجعت و در آخرت با ظهور مقامات امام به اوج شکوه و اهداف خود خواهد رسید. متهمان، با این که به امامتی متفاوت و برتر باورمندند، خود را در مسائل امامت از باورهای غالبانه دور نگاه داشته اند. در نتیجه اتهام غلو درباره آنان، غلو در اتهام است.

کلمات کلیدی:

نظریه های امامت، تعریف امامت، قلمرو امامت، صفات امام، تولیت و عزل، وظایف امام، وظایف شیعیان، فرجام امامت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1435125>

